

مقاييسه اثر درمانی گياه سويا با روش جايگزين هورموني (HRT) در تخفيف تظاهرات علائم سندروم يائسگى

هايده سميمي^۱، سعيد سينا^۲

۱- استاديار گروه زنان و زايمان دانشگاه علوم پزشکي تهران - ۲- پزشك عمومي

سابقه و هدف: کاهش هورمونهاي جنسی در دوران منوپوز سبب بروز تظاهرات سندروم يائسگی می شود. عوارض مهم روش جايگزين هورموني (HRT) باعث گردیده که استفاده از روشهای ديگری همچون فيتواستروژنها مورد توجه باشد. هدف از اين مطالعه مقاييسه اثرات گياه سويا با هورمون درمانی در کاهش علائم سندروم يائسگی می باشد.

مواد و روشها: ۷۳ خانم با يائسگی اخير در ۳ گروه به مدت ۴ ماه مورد مطالعه قرار گرفتند. ۲۰ نفر در گروه اول تحت درمان (HRT) معمولي و گروههای دوم و سوم نيز بترتيب ۲۴ و ۲۹ نفر يكی تحت رژيم ۶۰ و ديگری ۱۰۰ گرم سويا روزانه بودند. پاره اى موارد مرتبط با سندروم يائسگی شامل اختلالات خواب، گرگرفتگی، اختلالات حافظه نزديک، اندرکس رشد نسجي واژن، ديس پارونى و فشارمتوسط شريانی قبل و بعد از درمان در بيماران ارزيايي شد.

يافته ها: ۴ نفر از گروه دوم و ۹ نفر از گروه سوم بدليل عدم ادامه درمان از مطالعه حذف شدند. پس از درمان بهبودی مشكل گرگرفتگی گروه اول، دوم و سوم به ترتيب:٪/۵۵ و ٪/۶۰ و ٪/۶۵، مشكل خواب گروه اول ٪/۴۰، دوم ٪/۵۰ و سوم ٪/۶۰ بوده است. ارتقاء حافظه گروه اول ٪/۶۰، دوم ٪/۴۰ و سوم ٪/۶۵ بعد از درمان بوده است. اندرکس رشد نسجي واژن گروه اول تا سوم به ترتيب:٪/۸۰ و ٪/۵۵ و ٪/۲۵ دوم و سوم و فشار متوسط شريانی در گروه اول ۵/۶، دوم ۱/۳ و سوم ۲/۴ ميلی متر جبوه کاهش يافته است. نتایج موارد بالا با هر سه نوع درمان اختلاف معنی داري با قبل درمان داشته است. اما نوع درمانها باهم اختلاف معنی داري در بهبود علائم نداشته اند.

نتيجه گيري: سويا با کمي اختلاف توانسته همانند HRT سبب بهبود علائم سندروم يائسگی شود که با افزایيش دوز مصرفی آن نتایج هم بهتر شده است. لذا با توجه به خطرات HRT استفاده از سويا جايگزين مناسبی برای تخفيف علائم يائسگی است.

واژه های کلیدی: سندروم يائسگی، سويا، جايگزين هورموني، فيتواستروژن.

نسجي در سيسitem يوروژنيتال، کاهش حافظه، افزایيش بيماريهاي قلبی - عروقی و بخصوص استئوپروزیس اندیکاسیونهاي جدی تر اين درمانها می باشنند. چرا که گذر عمر عوارض زودرس را بتدریج کاهش می دهد ولی عوارض دیررس شدت می يابند(۱). مصرف

زناني که وارد دوره منوپوز می شوند، بيشتر بدليل علائم زودرس ناشی از کاهش هورمونهاي جنسی چون گرگرفتگی، عرق شبانه و اختلالات خواب و روان خود را نيازمند درمانهاي جايگزين هورموني می بینند. ولی در واقع عوارض ديررسی چون تعبيرات

خانم اهل بابل که به سرویس خصوصی جهت درمان مراجعه نموده و بطور طبیعی وارد دوران منوپوز شده بودند، انجام گرفت. تعیین آماری تعداد بیماران با توان آزمون ۸۰٪ و اطمینان ۹۰٪ محاسبه گردیده است.

تمامی خانمهای با آگاهی و رضایت کامل وارد مطالعه شدند. خانمهایی که با شواهد بالینی توقف کامل سیکلهای قاعده‌گی بمدت بیش از ۱۲ ماه و شروع علائم گرگفتگی، تعریق شبانه، اختلالات خواب و روان و گاهی دیس پارونی بهمراه شواهد آزمایشگاهی یائسگی شامل افزایش FSH بیش از ۴۰IU/ml مراجعه نمودند، بعنوان یائسه در نظر گرفته می‌شدند. موارد این مطالعه بیماری سیستمیک مانند دیابت، درگیری کلیه، کبد و بیماریهای نسج نرم نداشته و مصرف کننده سیگار نبودند و در گذشته حساسیت به مصرف فرآورده‌های سویا نداشته اند و همچنین از نظر سنی در شرایطی تقریباً یکسان قرار داشتند. در این مطالعه بیماران در سه گروه ۲۰، ۲۴ و ۲۹ نفره جای گرفتند، که مراجعین واحد شرایط بترتیب مراجعه بطور تصادفی انتخاب و در گروههای یک الی سه وارد مطالعه شدند گروه اول تحت هورمون درمانی معمولی شامل روزانه ۶۲۵mg استروژن کوتزوج و ۲/۵mg مدروكسی پروژترون قرار داشتند. عموم بیماران از داروهای موجود در بازار دارویی ایران استفاده نمودند. گروه دوم و سوم تحت رژیم ۶۰ و ۱۰۰ گرم دانه سویای تازه و خام قرار داشتند(۱۵).

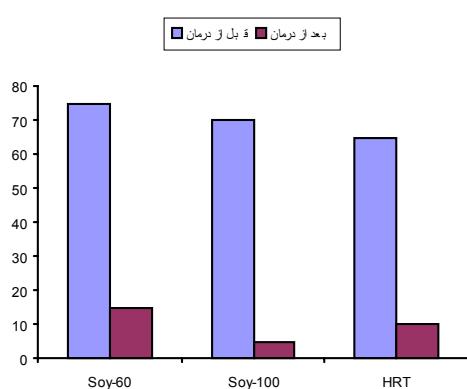
جهت دقت تست، پیمانه ایی که دقیقاً به اندازه ۶۰ و ۱۰۰ گرم گنجایش داشتند در اختیار بیماران قرار داده شد که به همراه غذای روزانه بخارتر مطبوع تر شدن طعم سویا خورده می‌شد. مدت زمان کارآزمایی بالینی، ۴ ماه برای هر بیمار در نظر گرفته شد. در ابتداء و انتهای دوره درمان ۴ ماهه بیماران با شرح حال و معاینه دقیق بالینی و نیز تست پاپ اسیمیر جهت بررسی Maturation Examination) state استفاده گردید(۱۶).

در آزمایش MI، هر گونه تاثیر هورمونی حتی ضعیف که باعث انحراف به راست در فرمول MI شود را پاسخ به درمان تلقی نمودیم. در مورد مشکل حافظه نیز بهبود در وضعیت پاسخدهی به پرسشنامه MMSE به میزان ۵ Score پاسخ به درمان در نظر گرفته شد. بیمارانی که درد و سوزش واژینال در تمامی طول تماس

طولانی مدت هورمون درمانی می‌تواند اثرات سویی در ایجاد سلطان اندومتر، پستان، ترومبوامبولی وریدی و یا سایر بیماریهای وابسته به استروژن داشته باشد(۲-۶). مطالعات اپیدمیولوژیک نشان داده است که یکسری از بیماریهایی که در غربیان شایعتر است (از جمله سلطان پستان، کولون، اندومتر، پروستات و همچنین آترواسکلروز) در کشورهای شرق آسیا کمتر مشاهده می‌گردد که این مسئله را به مصرف فیتواسترۆژن هایی همچون سویا در این ملل نسبت داده اند(۷و۸). یکسری از محققین تاکید دارند که ترکیبات گیاهی فیتواسترۆژن با فرمول طبیعی، عوارض کمتر بخصوص از نظر ایجاد سلطان پستان و اندومتر در انسان ایجاد خواهد نمود(۹-۱۰). اگرچه هنوز استفاده بالینی از فیتواسترۆژنها در ابتدای راه است، لیکن استفاده از روشهای جایگزین طبیعی در دوره یائسگی رو به تزايد است(۱۰) یکی از شناخته شده ترین فیتواسترۆژنها، گیاه سویا می‌باشد که عموماً مصارف غذایی دارد. این نوع فیتواسترۆژن از نظر ساختمان یک فنول است تا اینکه استروئید باشد و اثرات آگونیستی و آنتاگونوستی برای گیرنده استروژن می‌تواند داشته باشد(۱۱و۱۲) دیادزین یک پیش ساز فیتواسترۆژنی در سویا می‌باشد که ایکول، ماده ای با با فعالیت استروژنی ضعیف متاپولیز می‌شود. بطور اختصاصی Isoflavon موجود در سویا سبب پاسخ نسجی به آن می‌باشد(۱۲و۱۳). Lignan مطالعات اخیر مovid اثرات سودمند پروتئین سویا در کاهش عوارض دوران یائسگی همچون گرگفتگی اختلال خواب، تغیرات مخاط و اژن و اختلال حافظه و همچنین کاهش ریسک ابتلا به بیماریهای قلبی - عروقی می‌باشد(۱۴و۱۵). با توجه به اینکه کمتر به مقایسه اثرات سودمند سویا با روش جایگزین هورمونی (HRT) پرداخته شده لذا با انجام این مطالعه تلاش شده به مقایسه روش درمان جایگزین هورمونی و تجویز دو دوز مختلف از سویا بهمنظور تعیین دوز مناسب تر درمان گیاهی در صورت موثر بودن، پرداخته تا پاسخ درمانی خانمهای یائسه به هر یک از روشهای درمانی فوق ارزیابی گردد.

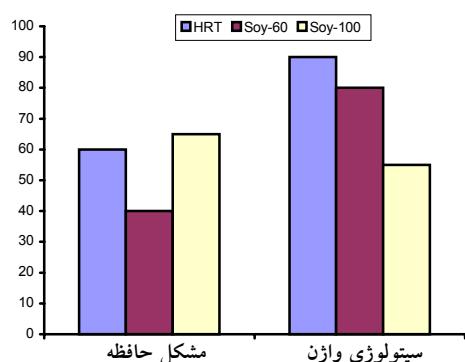
مواد و روشهای

این مطالعه از نوع مداخله ای (کارآزمایی بالینی) بر روی ۷۳

نمودار ۱. میزان حضور مشکل گرگرفتگی در خانمهای یائسه قبل و بعد از درمان

نسبت بهبودی در مورد مشکل خواب در گروه اول تا سوم به ترتیب 40% , 50% , 60% بوده است ($p=0.765$) که اختلاف قبل و بعد درمان در گروههای اول (HRT)، دوم (soy60) و سوم (soy100) (soy100) با استفاده از آزمون MC-Nemar معنی دار بوده است ($p<0.05$). نسبت پاسخ به درمان مشکل حافظه در خانمهای یائسه پس از اتمام دوره درمان در گروههای اول (HRT)، دوم (soy 60) و سوم (soy100) به ترتیب 40% , 60% , 65% بوده است ($p=0.243$) که در این مورد نیز آزمون MC-Nemar اختلاف معنی داری را بین قبیل و بعد از درمان در هر یک از گروههای نشان داده است ($p<0.05$). اندکس رشد نسجی نیز در گروههای اول تا سوم به ترتیب 90% , 55% بهبود داشته است ($p=0.031$) (نمودار ۲).

نمودار ۲. میزان بهبودی (%) در مورد مشکل حافظه و سیتولوژی واژن بعد از درمان در گروههای درمانی

مشکل دیس پارونی نیز پس از اتمام درمان در گروههای اول (HRT) 45% دوم (soy60) 25% و سوم (soy100) 50% کاهش

جنسی را گزارش نمودند دیس پارونی داشته و چنانچه بعد از درمان این درد و سوزش از بین رفته یا بطور قابل توجهی از نظر بیمار کاهش یافته باشد بهبودی تلقی شده است. در مورد مشکل خواب، تعداد دفعات یا ساعت بی خوابی شبانه و در مورد مشکل گرگرفتگی، تعداد دفعات حمله گرگرفتگی در ۲۴ ساعت ملاک ارزیابی این مطالعه بوده است (۱۷ و ۱۸).

چنانچه بیش از دو دفعه بیداری از خواب شب یا بی خوابی بیش از نیم ساعت در میانه خواب شبانه مشکل خواب تلقی شده است و اگر دفعات بیداری به یک بار یا هیچ و مدت زمان بیداری در میانه خواب شب به کمتر از ربع ساعت تقلیل یابد بهبودی در نظر گرفته شده است. در مورد مشکل گرگرفتگی چنانچه میانگین دفعات حمله گرگرفتگی به نصف میانگین دفعات گرگرفتگی قبل از درمان تقلیل یابد بهبودی تلقی شده است. تمامی پاپ اسمایرها توسط یک پاتولوژیست مورد ارزیابی قرار گرفت. فشارخون بیمار نیز در ابتدا و انتهای دوره در چند نوبت و در وضعیت آرامش بیمار و با دستگاه فشارسنج Reishter ساخت آلمان اندازه گیری گردید. داده ها توسط نرم افزار آماری SPSS و با استفاده از آزمونهای آماری Chi square، t-test و MC-Nemar آنالیز گردید و مقادیر $p<0.05$ بعنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

یافته ها

میانگین سن خانمهای گروه اول $55/8 \pm 3/9$ سال، گروه وم $54/95 \pm 4/35$ سال و گروه سوم $57/5 \pm 9/43$ سال بود و در هیچ یک از بیماران شرکت کننده در سه گروه پس از اتمام دوره درمان عارضه خاصی مشاهده نشد. تا پایان مطالعه ۴ بیمار از گروه دوم و ۹ بیمار از گروه سوم بدليل عدم ادامه درمان عمدتاً با خاطر عدم تحمل گوارشی و برخی عدم همکاری کافی از مطالعه حذف گردیدند. نسبت بهبودی در مشکل گرگرفتگی در گروههای اول (HRT)، دوم (soy60) و سوم (soy100) به ترتیب 55% , 60% و 65% بود که مطابق آزمون chi-square این اختلاف بین گروهها معنی دار نبوده است و مطابق آزمون آماری MC-Nemar اختلاف قبل و بعد از درمان در گروههای اول، دوم و سوم در مورد مشکل گرگرفتگی از جهت آماری معنی دار بوده است ($p<0.05$) (نمودار ۱).

بکارگیری رژیم HRT در خانمهای یائسه اندیکاسیونهای خاصی وضع نموده اند و این رژیم را در همه خانمهای یائسه جائز نمی دانند (۱۹) لذا برای کارآزمایی بالینی مداخله ای بر روی علائم زودرس بالینی یائسگی، بهتر است این مطالعات در طی دو سال اول پس از شروع دوران منوپوز انجام گیرد.

تحقیقین پیشنهاد می کنند که خانمهای یائسه بهتر است از سویای طبیعی بدون اینکه هرگونه تغییری آزمایشگاهی در ساختمن آن ایجاد گردد استفاده نمایند (۲۰ و ۲۱) حتی یکسری از محققین عنوان نموده اند که اثرات مفیدی که از سویای طبیعی در خانمهای یائسه می توان مشاهده نمود، در ایزوفلاون استخراج شده از سویا نمی توان دید (۲۲ و ۲۳).

نتایج مطالعات متعدد نشان می دهد که مصرف سویا در بهبود علائم سندروم منوپوزال بخصوص گرگرفتگی (hot flashes) موثر است (۲۴-۲۶ و ۱۰). Mindy-S در سال ۲۰۰۳ گزارش نمود تجویز ۳۰mg/day ایزوفلاون استخراج شده از سویا و یا موجود در خود سویا حدوداً ۳۰-۵۰٪ hotfashes را کاهش می دهد (۱۴). لیکن مطالعاتی عنوان نمودند تجویز ۸۰mg/day ایزوفلاون به تنها یکی (استخراج شده از سویا) در کاهش علائم سندروم منوپوزال تاثیری بهتر از placebo ندارند (۲۷ و ۲۸). از طرفی Dalais-FS در مطالعه ای عنوان نمود مصرف سویا تاثیری بر فراوانی و دفعات شکایت گرگرفتگی در خانمهای یائسه ندارند (۱۲).

اما در مطالعه ما سویا مانند HRT توانسته بود بطور معنی داری سبب کاهش گرگرفتگی در بیماران مورد مطالعه شود. در این مطالعه میزان بهبود مشکل گرگرفتگی بدنیال درمان جایگزین هورمون ۵۵٪ بود که نسبت به مطالعه Jo Ann E کمتر بوده است. اگرچه مطالعات گذشته استفاده از پروتئین سویا را در کاهش گرگرفتگی موثر دانسته اند لیکن دوز مناسبی برای مصرف آن پیشنهاد نکرده اند. در این مطالعه با استفاده از دوز ۱۰۰ گرم روزانه سویا واضحاً کاهش در مشکل گرگرفتگی مشاهده شد که بیشتر از سایر گروهها بوده است. این مطالعه با تحقیق Dalais-FC که عنوان کرده بود مصرف پروتئین سویا تاثیری بر فراوانی دفعات شکایت گرگرفتگی در خانمهای یائسه ندارد، همخوانی ندارد که می تواند مرتبط با طریقه مصرف سویا، نژاد افراد مورد مطالعه، نوع

داشته ($p=0.233$) که تغییرات اندرکس رشد نسجی و دیس پارونی هر یک از گروهها نیز در قبل و بعد از درمان با استفاده از آزمون MC-Nemar معنی دار بوده است ($p<0.05$). تغییر فشار متوسط شریانی در گروههای اول (HRT)، دوم (soy60) و سوم (soy100) به ترتیب، $6/5$ ، $1/3$ ، $5/6$ میلیمتر جیوه بوده است که Aین تغییرات در هر سه گروه با استفاده از آزمون t-test معنی دار بوده است ($p<0.05$) (جدول ۱).

جدول ۱. میانگین فشار متوسط شریانی قبل و بعد از درمان در گروههای درمانی

P.value	Mean±SD	گروه درمانی
HRT		
۰/۰۰۰	۱۰۵/۷۵±۲۵	قبل از درمان
	۱۰۰/۱۵±۲۳	بعد از درمان
Soy-60		
۰/۰۰۵	۱۰۷/۷۵±۲۳	قبل از درمان
	۱۰۰/۴±۲۲	بعد از درمان
Soy-100		
۰/۰۰۲	۱۰۲/۸±۲۴	قبل از درمان
	۱۰۰/۴±۲۳	بعد از درمان

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه از سویای طبیعی در دوزهای ۶۰ و ۱۰۰ گرم استفاده شده که در چند دوز منقسم روزانه مصرف می شده است. کلا بیماران این مطالعه حدود ۶۰٪ بهبودی علائم واژوموتوری که روی آنها مطالعه گردیده، نشان داده اند و تاثیر مثبت مصرف سویا HRT تا حدی بوده که اختلاف معنی داری از نظر آماری با درمان JoannE و نداشته است. در مطالعه ای که در سال ۲۰۰۱ توسط JoannE همکارانش منتشر گردید، گزارش شد که مصرف HRT در خانمهای یائسه منجر به کاهش حدود ۷۰-۸۰٪ علائم واژوموتور در آنها می شود (۱۹). در این مطالعه سعی شده از خانمهایی استفاده گردد که به تازگی وارد دوران منوپوز شده و از اینرو میانگین سنی آنها در حوالی نیمه دهه ششم عمر بوده است. چون مطالعات اخیر جهت

مشاهده گردید و بیشترین پاسخ به درمان در مورد مشکل دیس پارونی در گروه soy100 مشاهده گردید. بدین ترتیب به نظر می آید که جهت بهبود تعییرات نسجی نیاز به دوز بالایی از استرورژن (یا فیتواسترورژنها) می باشد.

Welty در مطالعه ای عنوان نمود که مصرف سویای تفت داده شده، فشار سیستولیک دیاستولیک را در خانمهای یائسه که فشارخون نرمال یا نزدیک نرمال دارند کاهش می دهد(۲۰) Miehelle نیز در مطالعه خود بر روی ۶۰ خانم یائسه که روزانه بطور متوسط ۵۸ گرم سویای طبیعی مصرف می کردند، گزارش نمود که مصرف سویا، فشارخون سیستولیک و دیاستولیک را در خانم هایی که یک فشارخون زمینه ای دارند و هم در خانمهای نرموتنسیو کاهش می دهد بطوریکه اثرات دارویی آن با داروهای آنتی هیپرتنسیو قابل مقایسه بوده است(۲۱). فیتواسترورژنها همچنین با اثرات محافظتی بر آتروواسکلروز و پیشگیری از دژنراسیون عروقی نیز از بروز فشارخون تا حدی پیشگیری می نمایند(۳۶) حتی فیتواسترورژنها می توانند دیس فونکسیون موجود آندوتیالی را بهبود بخشند و از این رو میانگین فشارخون شریانی را کاهش دهند. در این مطالعه مصرف روزانه ۶۰ گرم سویا، تاثیری بر فشار متوسط شریانی نداشته و اثرات درمانی سویا در این مورد با دوز ۱۰۰ گرم ظاهر گردید. نتایج مطالعه حاضر با مطالعات Welty (۲۰) و Miehelle (۲۱) همخوانی دارد. شایعترین عارضه مصرف سویا عوارض گوارشی آن بصورت عدم تحمل این ماده غذایی بوده که اکثر بیمارانی که از مطالعه خارج شده اند به این دلیل ادامه نداده اند. در کارآزمایی حاضر، گیاه سویا توانست در حد قابل قبولی و تقریباً برابری با HRT پاره ای از علائم سندروم یائسگی را بهبود بخشد که این تاثیر با افزایش دوز مصرفی سویا افزوده می شود. با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه بدليل خطراتی که محققین در درمان طولانی مدت HRT عنوان نموده اند سویا نه تنها یک درمان مناسب خط دوم (پس از HRT) در خانمهای یائسه می باشد، بلکه زمان آن فرا رسیده که می تواند بعنوان درمان خط اول نیز در درمان علائم سندروم یائسگی در این گروه از خانمهای مورد توجه قرار گیرد. البته برای چنین ادعایی مطالعات گسترده تر با ارزیابی آثار این درمان بر سایر عوارض یائسگی چون بروز بیماریهای

رژیم غذایی مطالعه باشد و گفته شده است که غذاهای حاوی سویای پخته یا بهر حال تغییر فرم یافته میزان فیتواسترورژن کمتری دارند(۲۹). گرچه از طرفی متابولیسم فیتواسترورژن ها در افراد مختلف هم فرق دارد و این خود روى تاثیر این ماده غذایی اثر می گذارد (۳۰) بطوریکه جذب آن را بین ۲۰ تا ۵۵٪ در افراد مختلف برآورد کرده اند(۳۱).

Miehelle Bridenbacker خانم یائسه انجام گرفت عنوان نمود مصرف سویا در نیمی از خانمهای شرکت کننده در مطالعه منجر به کاهش مشکل خواب می شود(۲۱) ولی در مطالعه ای که Balk و همکارانش انجام دادند، گزارش گردید مصرف فیتواسترورژنها (سویا)، فراوانی مشکل خواب را در خانمهای یائسه بیشتر می کند(۳۲). در حالی که در مطالعه حاضر در هر سه گروه و بخصوص گروه soy100 مشکل خواب بعد از درمان کاهش یافته است. مطالعات اولیه در مورد اثرات هورمون درمانی عنوان نمودند اختلافات شناختی و بیماری آلزایمر در خانمهایی که تحت درمان HRT هستند، کمتر دیده می شود. ولی مطالعات اخیر این مساله را تایید نکرده اند(۳۳ و ۳۴).

Ewies AA در مطالعه خود عنوان نمود که استفاده از فیتواسترورژنها در دوران یائسگی، اختلال عملکرد مغزی را کاهش می دهد(۱۰). Donna Kritz-s با مطالعه بر روی دو گروه ۲۷ نفری خانم یائسه که تحت درمان ایزوفلالون و پلاسبو بمدت ۶ ماه بودند، عنوان نمودند ایزوفلالون اثر بسیار مناسبی در بهبود عملکرد شناختی مغز دارد(۳۵).

در این مطالعه میزان پاسخ به درمان معنی داری در مورد بهبود حافظه در هر سه گروه مورد مطالعه مشاهده گردید و بیشترین پاسخ به درمان در گروه soy100 مشاهده می گردد. مطالعه ما با مطالعه AA (۱۰) و s-Kritz (۳۵) مطابقت دارد. لیکن با مطالعات اخیر که در مورد HRT شده، چندان تطابق ندارند. Dalais-fs و همکارانش در مطالعه ای گزارش دادند در اثر مصرف سویا اندرس بلوغ (maturational index) سلولهای واژن بهبود می یابد(۱۲) در این بررسی بهبود در اندرس بلوغ سلولهای واژن (MI) و حضور واژنیت در گروه های مورد مطالعه مشاهده شد که بیشترین موارد بهبودی در سیتولوژی واژن در گروه HRT

تقدیر و تشکر

بدینویسیله از همکاری خانم کیانی در گردآوری یافته ها و خانم فاطمه بنار بخاطر حروفچینی این مقاله تقدیر و تشکر می گردد.

آترواسکلروزیک، استئوپروزیس و افزایش مقاومت به انسولین و نیز عوارض درمانی چون کاسرها پستان و آندومتر با پی گیریهای طولانی مدت جهت تکمیل نتایج این مطالعه و سایر مطالعاتی که انجام گرفته ضروری به نظر می رسد.

References

1. Hurd WW, Amesse LS. Menopause in: Novak's gynecology, 13th ed, USA, Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia 2002; pp: 1109-40.
2. MacLennan AH, Wilson DH, Taylor AW. Hormone replacement therapy. Prevalence, compliance and the healthy women notion. Climacteric 1998; 1: 42.
3. Burton JL, Wells M. The effects of phytoestrogens on the female genital tract. J Clin Pathol 2002; 55(6): 401-7.
4. Collaborative group on hormonal factor in breast center. Breast cancer and hormone replacement therapy: Collaborative reanalysis of data from 51 epidemiological studies of 52705 women with breast cancer and 108411 women without breast cancer. Lancet 1997; 350: 1047-59.
5. Grady D, Wegner NK, Heringron D, et al. Post menopausal hormone therapy increases risk of venous thromboembolic disease: the heart and estrogen progestin replacement study. Ann Intern Med 2000; 132: 689-96.
6. Gray D, Gebretsadik T, Kerlikowske K, Ernster V, Petitti D. Hormone replacement therapy and endometrial cancer risk: ameta analysis. Obstet Gynecol 1995; 85: 304-13.
7. Mackey R, Eden J. Phytoestrogens and the menopause. Climacteric 1998; 1(4): 302-8.
8. Morton MS, Arisaka O, Miyake N, Morgan LD, Evans BA. Phytoestrogen concentrations in serum from Japanese men and women over forty years of age. J Nutr 2002; 132(10): 3168-71.
9. Gerber M. Protective vegtalmicronutrients and microcomponents for breast cancer. Boll Cancer 2001; 88(10): 943-53.
10. Ewies AA. Phytoestrogens in the management of the menopause up to date. Obstet Gynecol Surv 2002; 57(5): 3006-13.
11. Kim MK, Chung BC, Yo VY, Nam JH, Lee HC, Hon KB, Lim SK. Relationships of urinary phyto-oecstrogen excretion to BMD in postmenopausal women. Clin Endocrinol 2002; 56(3): 321-8.
12. Dalais FS, Rice GE, Wahlavist ML, et al. Effects of dietary phytoestrogens in postmenopausal women. Gilmacteric 1998; 1(2): 124-9.
13. Food and Administration. Food labeling: health soy protein and coronary heart disease. Fed Regist 1999; 64: 57700-33.

14. Kurzer MS. Supplement: Dietary supplement use in women: current status and future directions. *J Nutr* 2003; 13: 19835-65.
15. Philp HA. Hot flashes, a review of the literature on alternative and complementary treatment approaches. *Altern Med Rev* 2003; 8(3): 284-302.
16. Kaplan HI, Sadock BJ. Comprehensive textbook of psychiatry. 7th ed, Diagnosis and psychiatry: examination of the psychiatric patients, Baltimore, Wiliams & Wilkins 2000; pp: 775-6.
17. Albertazzi P, Pansini F, Bottazzi G, et al. The effect of dietary soy supplementation on hot flushes. *Obstet Gynecol* 1998; 91: 6-11.
18. Loprinzi CL, Sloan JA, Perez EA, et al. Phase III evaluation of fluoxetine for treatment of hot flushes. *J Clin Oncol* 2002; 20(6): 1578-83.
19. Manson JE, Martin KA. Postmenopausal hormone replacement therapy. *NEJM* 2001; 345: 34-40.
20. Welty F, Guida K, Lee K. Soy nuts lower systolic and diastolic blood pressure in hypertensive and normotensive menopausal women. *Circulation* 2002; 106: 611.
21. Miehelle Bridenbaker BS. Natural soy lowers blood pressure in post menopausal women. 75th Scientific Sessisions of the American Heart Association 2002.
22. Barcley L. Soy isoflavones ineffective for vasomotor symptoms of menopause. *Menopause* 2003; 10: 147-53.
23. Penotti M, Fabio E, Bacchi Modena A, et al. Effect of soy, derived isoflavons on hot flushes, endometrial thickness, and the pulsatility indiex of the uterine and cerebral arteries. *Fertility and Sterility* 2003; 75(5): 1112-17.
24. Kronenberg F, Fugh Berman A. Complementary and alternative medicine for menopausal symptoms: a review of randomized, controlled trials. *Ann Intern Med* 2002; 137(10): 805-13.
25. Messina M, Hughes C. Efficacy of soy foods and soy bean isoflavone supplements for alleviating menopausal symptoms is positively related to initial hot flush frequency. *J Med Food* 2003; 6(1): 1-11.
26. Pinkerthn JV, Santen R. Use of aлерnatives to estrgen for treatment of menopause. *Minerva Endocrinol* 2002; 27(1): 21-41.
27. St Germain A, Peterson CT, Robinson JG, Alekel DI. Isoflavone rich or isoflavone poor soy protein does not reduce menopausal symptoms during 24 weeks of treatment. *Menopause* 2001; 8: 17-26.
28. Knight DC, Howes JB, Eden JA Howes LG. Effects on menopausal symptoms and acceptability of isoflavone-containing soy powder dietary supplementation. *Clinacteric* 2001; 4: 13-18.
29. Han KK, Soares JM JR, Haidar MA, et al. Benefits of soy isoflavone therapeutic regimen on menopausal sytoms. *Obstet Gynecal* 2002; 99: 389-94.

30. Van Patten CH, Olivotto IA, Chambers GK, Gelmon KA, Hislop TG. Effect of soy phytoestrogens on hot flushes in postmenopausal women with breast cancer: A randomized controlled clinical trial. *J Clin Oncology* 2002; 20: 1449-55.
31. Wolters M, Hahn A. Soy isoflavones – a therapy for menopausal syndrom. *Wien Med Wochenschr* 2004; 154 (13-14): 334-41.
32. Balk JL, Whiteside DA, Navs G, Deferrari E, Robert JM. A pilot sutdy of the effects of phytostrogen supplementation on post menopausal endometrium. *J Soc Gynecol Invest* 2002; 9(4): 238-42.
33. Grodstein F, Chen J, Pollen DA, et al. Postmenopausal hormone therapy and cognitive function in healthy older women. *J AM Geriatr Soc* 2000; 48: 746-52.
34. Mulnard RA, Cotman CW, Kawas C, et al. Estrogen replacement therapy for treatment of mild to moderate Alzheimer disease: a randomized controlled trial: Alzheimer's disease cooperative study, *JAMA* 2000; 283: 1007-15.
35. Kritz Silvestein D, Von Muhlen D, Barrett Connor E, Bressel MA. Isoflavones and congnitive function in older women: the soy and post menopausal health in aging (SOPHIA) study. *Menopause* 2003; 10(3): 196-202.
36. Aflalo Calderson B. HRT, women and heart disease: what we need to know about prevention: *Medscape Cardiology* 2002; 6(2).